

Kunnskapsdepartementet

POSTBOKS 8119 Dep
0032 OSLO

Høringsvar - Forslag om endringer i forskrift om opptak til høyere utdanning

Vi viser til invitasjon til høring av forslag om endringer i forskrift om opptak til høyere utdanning. Det medisinske fakultet ved NTNU (DMF) ønsker med dette å gi våre synspunkter på spørsmålene om kjønnskvolter og/eller kjønnsponng for underrepresenterte kjønner.

Er det et alternativ å sette av kvoter for å sikre at menn som har et minimum av konkurranseponng i kvoten kan få tilbud om studieplass, eller er tilleggspenng for underrepresenterte kjønner et bedre virkemiddel for å utjevne kjønnsforskjeller?

Det er vanskelig å vurdere konsekvensene av det ene versus det andre alternativet. Kjønnskvote virker umiddelbart som et mer drastisk tiltak som kanskje vil rette opp skjevheter raskere enn kjønnsponng, men dette avhenger trolig av størrelse på kvoten og hvilken minimumsgrense for penng man setter for opptaket. Dersom innføring av kjønnskvote fører til at det blir store skjevheter i hvem som får tilbud om studieplass, vil dette være negativt for studieprogrammet. Så vidt vi kan se, har studentenes organisasjoner markert seg tydelig mot positiv kjønnsdiskriminering og at det også er negative holdninger til kjønnsponng blant studenter som nyter godt av slike ordninger da de oppleves som stigmatiserende.

Med bakgrunn i Stortingets behandling av Meld. St. 7 (2015—2016) som høringsbrevet refererer til, mener vi at det er uheldig å innføre særordninger for enkelte studieprogram og at man heller bør avvente et arbeid for nasjonal koordinering av dette spørsmålet.

Er våre studier (eller andre studier) aktuelle for kvote eller tilleggspenng? Hvilke virkemidler bør brukes for å rette opp skjev kjønnsbalanse?

Medisinstudiene i Norge har hatt en overrepresentasjon av kvinnelige studenter i en god del år. Prosentandelen varierer noe mellom lærestedene, men ved NTNU ligger den på ca. 65/35. Det er en svakt økende tendens til at andelen mannlige studenter synker på landsbasis. Blant yrkesaktive leger er det derimot en jevn fordeling mellom menn og kvinner, selv om det er en skjevfordeling hvis man ser på de ulike spesialitetene, der enkelte har overrepresentasjon av kvinner, mens andre har overrepresentasjon av menn.

Postadresse

Postboks 8905
7491 Trondheim

Org.nr. 974 767 880

E-post:
dmf-post@medisin.ntnu.no

<http://www.ntnu.no>

Besøksadresse

Medisinsk teknisk
forskningssenter, Olav Kyrres
gt 9

Telefon

+47 72 82 07 00

Saksbehandler

Anne Nylund

Tlf: +47 73598877

All korrespondanse som inngår i saksbehandling skal adresseres til saksbehandleren ved NTNU og ikke direkte til enkeltpersoner. Ved henvendelse vennligst oppgi referanse.

De medisinske fakultetene følger situasjonen med kjønnsfordeling på medisinutdanningene nøye, og det har vært en omforent holdning at det ikke er grunn for å iverksette særskilte tiltak før andelen mannlige studenter synker under 30%. Vi mener videre at det er vesentlig at de fire medisinutdanningene har like opptakskriterier.

På spørsmålet om virkemidler er det noe uklart hva som faktisk etterspørres. Det kan tolkes som et spørsmål om hvilke *andre* tiltak enn kjønnspoeng og kjønnskvote som bør brukes for å rette opp en skjev kjønnsbalanse i studieprogram, men det kan også forstås som et spørsmål om hvorvidt kjønnspoeng *eller* kjønnskvote er det beste virkemidlet.

Når det gjelder alternative tiltak for å rette opp kjønnsbalanse så er det mange studieprogram i Norge som har lang erfaring fra dette, hovedsakelig innenfor teknologiske fag. Basert på erfaringer fra disse programmene, later det til å være en kombinasjon av ulike tiltak som til sammen kan gi økt rekruttering av det underrepresenterte kjønn. Vi registrerer også at NTNU vil lede en nasjonal satsning i å rekruttere menn til utdanninger med kvinnedominans, og vi imøteser dette arbeidet.

I spørsmålet om kjønnskvote versus kjønnspoeng er det DMFs holdning at kjønnspoeng er en riktigere satsing for programmer hvor tendensen går i «feil» retning, men at kjønnskvote kan være det riktige virkemidlet for programmer hvor man trenger et større løft for å rette opp dramatiske kjønnsforskjeller. Det er imidlertid problematiske aspekter ved begge løsninger og disse bør etter vår mening kun brukes dersom andre virkemidler ikke når frem. For profesjonsstudiene i medisin ønsker ikke DMF ved NTNU at det innføres tiltak for positiv diskriminering på dette tidspunktet. Vi mener videre at det vil være uheldig dersom slike tiltak innføres på enkelte medisinutdanninger, da det etter vår mening bør være like krav til opptak for alle medisinutdanningene i Norge.

Med hilsen

/Sign./

Hilde Grimstad

Prodekan